

τουτον, τὸ ποτήριον ἀνά χειρας κρατοῦντες, ἐνῶ ταυτοχρόνως ὁ Πάπας ἐκὼν ἄκων ἔχριε τὸν ἡγεμόνα τῆς νέας αὐτοκρατορίας.

— Αἱ προφητεῖαι τῆς μαγίσσης ἐπλήθυσαν, εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῦ Ὑβετώ ἀρχόμεθα τῷ ὄντι καὶ οἱ δύο τῆς δυναστείας μας, καὶ εἴμεθα τώρα ἐξάδελφοι σχεδόν.

Καὶ ὁ μὲν νεώτερος Καῖσαρ ἐπεσώρευεν ἐπαρχίας καὶ βασιλεία καὶ ἐδώρει αὐτὰ εἰς τοὺς συγγενεῖς του, ὁ δὲ μετριοφρων ἡγεμὼν τοῦ Ὑβετώ, εἰς ὀλίγα ἀρκούμενος, προσέθηκεν εἰς τὸν οἰκίσκον του ἓν καπνοπωλεῖον καὶ μικρὸν ξενοδοχεῖον, διευθυνόμενον ὑπὸ τῆς μαγειρίσσης αὐτοῦ Ζαμπέτας.

— Ὁ ἐξάδελφός μου μὲ προσεπέρασεν αὐτὸς περιῆλθεν δλόκληρον τὴν Εὐρώπην, ἐνῶ ἐγὼ δὲν ἀπεμακρόνηθη οὔτε βῆμα ἀπὸ τοῦ χωρίου μου· τίς οἶδεν ἐν τούτοις ἂν δὲν καταντήσω μεν εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον;

Ὅταν ὁ ἀλαζὼν αὐτοκράτωρ ἐχωρίσθη τὴν πεφιλημένην σύζυγον τοῦ στρατηγοῦ Βοναπάρτου καὶ ἐνυμφεῖσθαι τὴν θυγατέρα τοῦ διαδόχου τῶν Καισάρων, ὁ μπάριμπα Ματθίας, χηρεύσας πρό τινας, ἔλαβε καὶ αὐτὸς σύζυγον τὴν μαγειρίσαν του Ζαμπέταν.

— Ὡ! ἔλεγεν, ὁ ἐξάδελφός μου ἐτρελάθη, δὲν καταδέχεται τὸ γένος του· τοῦτο εἶνε, μοῦ φαίνεται, κακὸς οἰωνός. Ἐγὼ μένω ὡς πρὶν Ματθίας, ἡ δὲ Ζαμπέτα μου ἀξίζει πλέον ἀρχιδουκίσσης.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς δόξης καὶ τῶν θριάμβων τοῦ μεγάλου μονάρχου εἰς ὑπαλληλίσκος ἐτόλμησε νὰ ψάλλῃ τὰς ἀγροτικάς καὶ φιλησυχούς ἀρετάς τοῦ καλοῦ βασιλέως τοῦ Ὑβετώ, ἐρεθίσας οὕτω τὴν φιλοπόλεμον καὶ σφετεριστικὴν διάθεσιν τοῦ φοβεροῦ αὐτοκράτορος. Τὸ ἄσμα κατέστη μετ' οὐ πολὺ δημοτικὸν, καὶ κατετάρξαζε τὸσον τὸν ὕπνον τοῦ ἰσχυροῦ μονάρχου, ὥστε ἠθέλησε νὰ μάθῃ τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως· καὶ ἂν μὲν ἦτον πρίγκηψ, θὰ τῷ ἐκήρυττεν ἀφεύκτως τὸν πόλεμον, θὰ τὸν ἐξεθρόνιζεν ἴσως· ἀλλ' ἐπειδὴ ἦτο ἀπλοῦς ὑπάλληλος, δὲν ἐτόλμησε νὰ τὸν παύσῃ. Λέγουσι μάλιστα, ὅτι, ἐνῶ οὕτως ἐσκέπτετο, αὐλικός τις, ἀνὴρ εὐφυῆς, ὁ Γαλεϊράνδ ἴσως, ἐτόλμησε νὰ εἶπῃ μειδιδῶν·

— Μεγαλειότατε, τὸ μόνον δικαίωμα, τὸ δόποτον ἡ Ὑμετέρη Μεγαλειότης ἤφησεν εἰς τὸν κυρίαρχον λαὸν τῆς Γαλλίας, εἶνε τὸ δικαίωμα τοῦ ἄδειν· ὁ Μαζαρίνος τὸ ἐσεβάσθη καθὼς καὶ ὁ σεπτὸς αὐτοῦ μαθητῆς, ὑμεῖς λοιπὸν θὰ φανῆτε ἦττον ἐκείνων ἀνεκτικὸς πρὸς τὸν λαόν σας; Αὐτὸς πληρώνει καλὰ, ἀφήσάτε τον λοιπὸν νὰ ψάλλῃ, διότι ὅσῳ περισσότερον ὁ λαὸς ψάλλει τόσῳ ὀλιγώτεροι συνωμοσίαι τεταίνονται.

Ὁ σύμβουλος τοῦ στέμματος δὲν ἐτόλμησε νὰ προσθήσῃ ὅτι τὰ ἄσματα πολλὰκις ἐμπεριέ-

χουτι νουθεσίαν· ὁ αὐτοκράτωρ ὅμως λέγουσιν ὅτι καί ποτε ἐνόησε τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄσματος ἐκεῖνου, καὶ τῷ ἐπῆλθεν ἡ ἰδέα νὰ περιορίσῃ τὴν φιλοδοξίαν καὶ τὰς κατακτήσεις του. Ἀπεφάσισε πρὸς στιγμὴν νὰ ἀφήσῃ ἤρεμον τὴν Εὐρώπην. Ἐν ἄσμα παρ' ὀλίγον νὰ εἰρηνοποιήσῃ τὸν κόσμον. . . . Ἀλλ' ὁ δόλιθος τῆς φιλοδοξίας δαίμων ὑπερίσχυσε καὶ τὴν ἐπαύριον ἐλησημονήθησαν αἱ φιλάνθρωποι σκέψεις τῆς προτεραίας.

Μετὰ τὴν ἦταν τοῦ Βαρτερλώ ὁ μπάριμπα Ματθίας ἔγραψε λέγουσι πρὸς τὸν ἐξάδελφόν του τὸν αὐτοκράτορα, καὶ προσέφερον αὐτῷ τὰ κράτη του, ἀλλ' ἡ ἐπιστολὴ αὕτη δὲν ἐλήφθη. Ὁ ἔκπτωτος μονάρχης κατέφυγε ζητῶν ἄσυλον εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις τὸν ἔρριψεν ὡς αἰχμάλωτον ἐπὶ ἑνὸς βράχου.

— Αἱ, ἔλεγεν ὁ μπάριμπα Ματθίας ἐπὶ τοῦ κατωφλίου τοῦ καπηλείου του καθήμενος, καλὰ ἔλεγεν ἡ μάγισσα, εἴμαι εὐτυχέστερος τοῦ ἐξάδελφου μου, διότι ἐκεῖνος μὲν εὐρίσκεται φυλακισμένος ἐπὶ μιᾶς ξηρονήσου, ἐγὼ δὲ βασιλεύω ἐλευθέρως εἰς τὸ χωρίον μου.

Βεβαιοῦσιν ὅτι ἐνίοτε ὁ αἰχμάλωτος τῆς Ἀγίας Ἐλένης ἐνεθυμεῖτο στενάζων τὸ ἄσμα τοῦ βασιλέως τοῦ Ὑβετώ καὶ τὸ ἐπιμύθιον τοῦ Βερανζέ.

Φεῦ! ἐξ ὅλων τῶν μοναρχῶν, τοὺς ὁποίους ἀνέδειξεν ὁ μέγας αὐτοκράτωρ, μόνος ὁ μπάριμπα Ματθίας διετηρήθη εἰς τὸν θρόνον του, καὶ τοῦτο διότι οὐδεὶς ἐσκέφθη νὰ διαφιλονεικήσῃ τὸν τίτλον του τοῦτον· εὐτυχεῖς οἱ βασιλεῖς ἐκεῖνοι, τοὺς ὁποίους ἡ ἱστορία δὲν ἀναγράφει.

Ἐν τούτοις εἶνε ἀληθές ὅτι εἰς μὲν τὸν ἰσχυρὸν αὐτοκράτορα ἐστήθησαν ὀγδοήκοντα τρία μαυσωλεῖα, ἀπλοῦς δὲ ζύλινος σταυρὸς ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ βασιλέως τοῦ Ὑβετώ.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Οὔτε ἡ δημοσιογραφία, οὔτε ἡ παιδεία ἐν Ἑλλάδι εἶνε ὅ,τι ὄφειλον νὰ ἦνε. Ἡ νεολαία λαμβάνει ὑπερμέτρους ἐντυπώσεις περὶ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὡς καὶ περὶ τῶν ἐξογκωμένων προτερημάτων τῶν συγχρόνων. Δέον νὰ δοθῇ μεγαλητέρα προσοχὴ εἰς τὴν σπουδὴν τῆς γεωγραφίας, πᾶς δὲ νέος εἰς σπουδαίαν νὰ ἐπιδοθῇ μελέτην τῆς καταστάσεως καὶ προόδου τῶν ξένων ἐθνῶν. Ἡ ἔλλειψις τῶν γνώσεων τούτων παρατηρεῖται ἐν τῷ περὶ ἰσχυρισμένῳ κύκλῳ τινῶν τῶν πολιτικῶν αὐτῆς ἀνδρῶν. (Κάρολος Τάκερμαν).

Αἱ Ἰνδικαὶ κτήσεις τῆς Ἀγγλίας περιλαμβάνουσι πληθυσμὸν 240 περίπου ἑκατομμυρίων.